

Uit de boekenkast van Maaike Mathot

Maaike werkt als groepsleerkracht op een basisschool en heeft daarnaast haar eigen praktijk als psychomotorisch kindtherapeut "Kind in Beweging".

Ik ben geen lezer, nooit geweest ook. Zelden zal je mij een boek zien lezen. Maar zo af en toe komt er toch een boek op mijn pad, een echt goed boek. Dan waan ik mij dagenlang in een andere wereld. En als het echt een goed boek is (geweest), dan volgt daarna een periode van rouw. Het boek is uit en ik moet afkicken en bijkomen. Vaak gaan er maanden overheen voordat ik weer de moed heb om een nieuw boek op te pakken.

Die echt goede boeken koester ik en deze in mijn boekenkast. Ze staan daar stof te verzamelen. Met een gevoel van weemoed pak ik er soms nog eens één uit en blader er even in.

Die paar echt goede leesboeken vullen echter niet mijn hele boekenkast en toch staat deze aardig vol. Vol met andere soorten boeken dan leesboeken, zoals studieboeken en informatieve boeken. Een goed studieboek of informatief boek bewijst steeds opnieuw zijn diensten. Eenmaal uit kun je er pas echt mee aan de slag. Niks geen weemoed als het uit is, niks stof verzamelen in de boekenkast. Het wordt keer op keer gepakt en herlezen.

Een studieboek dat keer op keer zijn diensten heeft bewezen, is 'Speelkriebels voor kleuters' van Veerle Florquin en Els Bertrands. Het stamt nog uit de tijd van mijn opleiding tot ergotherapeut. Het staat bordenvol bewegingsspele voor kleuters. Als ergotherapeut maakte ik hier al veel gebruik van. Nu als kleuterjuf en psychomotorisch kindtherapeut komt het me wederom goed van pas. Naast de 222 bewegingsspele staat er ook een stuk theorie in dat meer inzicht biedt om op een verantwoorde manier het bewegingsplezier en de bewegingsontwikkeling van jonge kinderen te ondersteunen.

Een studieboek dat ook regelmatig uit de kast komt, is 'Interactiewijzer' van R. Verstegen en H.B.P. Lodewijks. Niet alleen als psychomotorisch kindtherapeut heel bruikbaar maar ook voor mij als leerkracht. Vooral het schema 'Ankerpunten voor de relatie jongere-opvoeder' achterin het boek geeft snel weer even input als ik vast loop met een kind, zowel in de groep als in therapie.

Een informatief boek dat ik voor mijn eindwerk voor de opleiding PMKT heb gelezen, is 'Verskil mag er zijn' van Martine Delfos. Geïnteresseerd als ik ben in de verschillen tussen jongens en meisjes heb ik dit boek verslonden. Maar ook als je meer van je eigen partner wilt begrijpen dan is dit boek echt een aanrader. Alle papiertjes die ik er destijds in heb gestopt om bepaalde passages terug te kunnen vinden, heb ik laten zitten. Zo kan ik ook nu nog af en toe even een interessant stukje herlezen.

Het laatste studieboek dat ik heb gekocht is 'Sherborne bewegingspedagogiek. Ontwikkelingsstimulerend bewegen' van Daems, Missinne, Bontinck, Jaminé, Goethals en Van Renterghem. Ik heb het nog lang niet helemaal gelezen (het is een flinke pil voor iemand die niet zo van lezen houdt) maar nu al betaalt het zich dubbel en dwars terug. Ik grijp er graag naar om ideeën op te doen voor oefeningen. De foto's en de uitleg bij de oefeningen zijn heel duidelijk waardoor je er direct mee aan de slag kunt.

Mijn boekenkast raakt dus al meer gevuld met studieboeken en informatieve boeken. Maar deze nemen niet de meeste plek in mijn boekenkast in. Dat zijn de kinderboeken, en dan vooral prentenboeken. Hier staat mijn boekenkast echt vol mee. Al lang voordat ik zelf kinderen had, kocht ik ze. Voor mijn werk als kleuterjuf. Sinds ik zelf kleine kinderen heb, koop ik er nog meer.

Eerst lees ik een kinderboek vaak zelf. Dan komt het voorlezen; aan mijn eigen kinderen en aan de kinderen uit mijn groep. En kinderen houden van herhaling dus worden ze steeds opnieuw (voor)gelezen, naverteld en zelfs nagespeeld.

Nu ik mijzelf naast moeder en juf ook nog psychomotorisch kindertherapeut mag noemen, kan ik weer een heel nieuw genre kinderboeken aanschaffen. Kinderboeken die goed bruikbaar zijn binnen de therapie; prentenboeken met een therapeutische waarde.

Een prentenboek dat zich heel goed leent om na te spelen en bewegingsbanen bij te bouwen is 'Wij gaan op berenjacht' van Helen Oxenbury en Michael Rosen. Elke linker pagina bevat steeds dezelfde korte tekst die de jacht aankondigt, rechts het probleem dat het gezin tegenkomt zoals: een woud, water, modder, enz. Dan volgt een dubbele pagina waarop in woorden de klank van het lopen door die hindernis wordt weergegeven (bijv. flapperdeflop). Na de vlucht voor de beer zie je de tocht in omgekeerde volgorde en komt het gezin veilig thuis en duikt vlug in bed onder de dekens. De melodisch klinkende, korte zinnen die steeds weer terugkeren, spreken jonge kinderen heel erg aan en er is ruimte voor fantasie en voor spanning. Een mooi prentenboek waarbij opbouw van spanning en ook weer de ontlading ervan goed aan bod komt.

'Kikker is kikker' van Max Velthuijs vind ik ook een prachtig prentenboek met een therapeutische waarde. Het gaat over Kikker die kan zwemmen en springen als de beste. Maar hij kan niet vliegen, zoals Eend. En niet lezen, zoals Haas. En geen taarten bakken, zoals Varkentje. Kikker voelt zich dom en verdrietig. Tot Haas hem ervan weet te overtuigen dat ze allemaal veel van hem houden, gewoon omdat hij Kikker is. Max Velthuijs verwoordt de gevoelens van Kikker op zo'n manier dat de onzekerheden heel herkenbaar worden. Iedereen is wel ergens goed in en je hoeft echt niet overal goed in te zijn om de moeite waard te zijn.

Mijn laatste aanwinst, het prentenboek 'Vriendjes' van illustratrice Mies van Hout, is voor mij ook echt een prentenboek met een therapeutische waarde. Prachtige, kleurrijke tekeningen van monsters op zwart, glimmend papier. Zeer bruikbaar bij jonge kinderen om te laten zien wat vriendschap nu eigenlijk is en om hierover te praten. Met vriendjes kun je niet alleen 'spelen' maar ook je 'vervelen', 'vechten' of 'lachen'. Het leent zich ook heel goed om creatief mee aan de slag te gaan met zwart papier en kleurpotlood of (wasco)krijt. Van dezelfde illustratrice is het boek 'Vrolijk'. Een al even mooi en bruikbaar prentenboek over emoties.

Als ik de tijd zou vinden om zelf een boek te schrijven dan zou dat gaan over de verschillen tussen jongens en meisjes en hoe hiermee om te gaan. Binnen het gezin, binnen de therapie en binnen de groep. Want daar valt volgens mij nog veel winst te behalen. En als ik mooi kon tekenen... dan zou ik mijn eigen prentenboeken maken!

